

ses til lovforslagets § 46 om udgang og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 40

Bestemmelsen indebærer, at institutionens særlige arbejdspladser skal være indrettet således, at arbejdsforholdene for de indsatte er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige. Bestemmelsen svarer til § 40 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.6.8. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Bestemmelsen træder i stedet for straffelovens § 45, 1. pkt., hvorefter indsatte ikke må beskæftiges med sundhedsfarligt arbejde. Bestemmelsen indebærer i overensstemmelse med den nuværende praksis, at institutionernes særlige arbejdspladser så vidt muligt skal være indrettet i overensstemmelse med arbejdsmiljølovgivningen, der ikke direkte omfatter kriminalforsorgens beskæftigelse af de indsatte.

Med udtrykket »særlige arbejdspladser« sigtes til arbejdspladser i værksteder i kriminalforsorgens institutioner. Opholdsrum, der tillige anvendes som arbejdssted (typisk enkle montage- eller pakkearbejder), omfattes ikke. Opholdsrum, der tillige anvendes som arbejdssted, findes navnlig i arresthusene, hvor der af pladsmæssige årsager ikke alle steder er indrettet særlige værksteder til arbejdspladser.

Det forudsættes, at kriminalforsorgens varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver kan begrunde fravigelser af kravene til arbejdspladsernes indretning. Det samme gælder de bygningsmæssige forhold, idet de særlige fængselsmæssige forhold undertiden bevirker, at lovgivningens regler om flugtveje, placering af vinduer mv. må fraviges.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 6 og bemærkningerne til denne bestemmelse, hvorefter justitsministeren fastsætter regler om erstatning til indsatte i kriminalforsorgens institutioner for følger af ulykkestilfælde.

Til § 41

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om de indsattes beskæftigelse, herunder om at beskæftigelsespligten skal tilrettelægges under hensyn til de indsattes religiøse tilhørsforhold. Bestemmelsen svarer til § 41 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.6.8. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Baggrunden for bestemmelsen er, at en lang række spørgsmål vedrørende den praktiske tilrettelæggelse af beskæftigelsen af indsatte ikke findes egnet til lovregulering, men bør fastsættes administrativt i henhold til en bemyndigelse i loven.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at administrative forskrifter, der skal udstedes, skal indeholde en regel om, at der ved tilrettelæggelsen af de indsattes beskæftigelsespligt skal tages hensyn til den pågældendes religiøse tilhørsforhold. Det forudsættes i den forbindelse, at vedkommendes samlede forpligtelse til at være beskæftiget med godkendte aktiviteter i institutionen fastholdes, så der blot ved den nærmere tilrettelæggelse heraf skal tages hensyn til religiøse forbud mod beskæftigelse på bestemte dage, jf. pkt. 5.6.8.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 42

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om vederlag for de indsattes beskæftigelse ved deltagelse i arbejde, undervisning, uddannelse eller anden godkendt aktivitet. Bestemmelsen svarer til § 42 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.6.8. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det fastslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at en indsat skal have udbetalt vederlag for sin beskæftigelse. Denne bestemmelse omfatter indsatte, der i institutionen (fængsler og arresthuse) ikke er beskæftiget med eget arbejde, men er beskæftiget på kriminalforsorgens foranledning. Efter *stk. 1, 2. pkt.*, skal vederlag også udbetales til indsatte, der ikke kan tilbydes beskæftigelse, eller som er uden beskæftigelse efter reglerne i lovforslagets § 38, *stk. 2*, jf. bemærkningerne ovenfor til denne bestemmelse. Endelig skal der udbetales vederlag til indsatte, som på grund af sygdom er fraværende fra beskæftigelse, jf. *stk. 1, 3. pkt.*

Efter *stk. 2* skal andre indsatte alene have dækket deres personlige fornødenheder, jf. dog *stk. 3* og lovforslagets § 110, *stk. 1*. Med udtrykket »andre indsatte« sigtes her til personer, der ikke omfattes af *stk. 1*, f.eks. personer der har tilsidesat beskæftigelsespligten, og personer, der i institutionen er beskæftiget med eget arbejde.

Stk. 3 bemyndiger justitsministeren til at fastsætte regler om ydelser efter *stk. 1* og *2* og til i den forbindelse at fastsætte regler om, at andre indsatte, der er fraværende fra beskæftigelse, skal have udbetalt vederlag for beskæftigelse.

Henvisningen i *stk. 2* til *stk. 3*, jf. ovenfor, indebærer, at indsatte, der er fraværende fra beskæftigelse, og som ikke omfattes af *stk. 1*, alligevel skal have udbetalt vederlag for beskæftigelse, hvis de omfattes af de administrative regler, som *stk. 3* giver mulighed for at fastsætte. Som eksempel kan peges på indsatte, der har været fraværende fra beskæftigelse på grund af visse former for udgang, lægebesøg eller lignende, og som